

Datum	18-02-2026	 
Onderwerp	Vragen t.b.v. de RTG-vergadering van 23-02-2026	
	Fractie GroenLinks en D66	

Agendapunt 6: Verordening Jeugdhulp (Rv. 26.11)

Vragen:

1. Kan het college met cijfers onderbouwen dat algemene voorzieningen laagdrempelig en toegankelijk zijn voor alle jeugdigen en ouders?

Antwoord: Algemene voorzieningen zijn vrij toegankelijk en kunnen zonder beschikking worden gebruikt. Hoewel er geen formele monitor is waarin alle cijfers structureel worden verzameld, beschikt het college wél over diverse informatiebronnen om de laagdrempeligheid en toegankelijkheid te beoordelen.

Het college baseert zich hierbij onder meer op signalen van professionals, aanbieders, onderwijs, jongerenwerk, verwijspatronen, en gesprekken met inwoners en jeugdprofessionals. Deze informatie geeft inzicht in het feitelijke gebruik, eventuele belemmeringen en de mate waarin jeugdigen en ouders de voorzieningen weten te vinden.

2. Welke concrete indicatoren gebruikt het college om de preventieve werking van deze voorzieningen te meten, en wat zijn de recente resultaten?

Antwoord: Voor het jongerenwerk zijn we vorig jaar gestart met outcomegericht werken in samenwerking met Cordaad Welzijn. Dit betekent dat we niet alleen kijken welke activiteiten worden uitgevoerd, maar vooral wat deze activiteiten opleveren voor jongeren in termen van maatschappelijk effect. Om de preventieve werking steeds beter in beeld te krijgen, werken we met een set van outcome-indicatoren, zoals het versterken van beschermende factoren en het verminderen van risico's bij jongeren. Deze werkwijze staat nog in de beginfase. De indicatoren worden in de praktijk getest en verder doorontwikkeld.

3. Hoeveel capaciteit (fte) en deskundigheid is beschikbaar voor vroegsignalering, en acht het college dit voldoende?

Antwoord: Binnen het netwerk Opgroeikracht en Kansrijke Start werken we vanuit het principe van vroegsignalering. Verschillende professionals dragen hieraan bij, zoals de jeugdgezondheidszorg, het opbouwwerk opvoeden en opgroeien, de preventiemedewerker van het Sociaal Team, en partners als kinderopvang, onderwijs en verloskundigen. Vroegsignalering is daarmee geen afzonderlijke fte, maar een gezamenlijke verantwoordelijkheid in het lokale netwerk. In het kader van de Hervormingsagenda Jeugd en de beweging naar stevige lokale teams brengen we deze capaciteit, rollen en benodigde deskundigheid nu juist in beeld. Dit helpt om beter te bepalen of de huidige inzet voldoende is en waar versterking nodig is. Op basis van deze uitwerking kan het college later beoordelen of de huidige capaciteit toereikend is en welke verbeteringen gewenst zijn. In de raadsinformatiebijeenkomst van november is de raad meegenomen in deze ontwikkeling.

4. Welke vastgelegde afspraken bestaan met onderwijs, huisartsen en ketenpartners over signalering en doorverwijzing, en hoe wordt naleving gecontroleerd?

Antwoord: Samenwerking met netwerkpartners is vastgelegd in werkafspraken en

regionale overeenkomsten, conform de wettelijke opdracht. De uitvoering en naleving maken onderdeel uit van de reguliere samenwerkings- en contractafspraken. Denk aan het netwerk Opgroeikracht en Kansrijke start en de inzet van Praktijkondersteuner Huisartsen.

5. Hoe en via welke kanalen worden ouders en jeugdigen actief geïnformeerd over deze verordening en over hun rechten, met name als het nieuwe aanvragen zijn?

Antwoord: Ouders en jeugdigen worden geïnformeerd via gemeentelijke communicatiekanalen en tijdens het contact bij een aanvraag- of ondersteuningstraject. Daarbij worden zij geïnformeerd over- en gewezen op hun rechten, de bezwaarprocedure, onafhankelijke cliëntondersteuning en de mogelijkheid gebruik te maken van een vertrouwenspersoon.

6. Komt er specifiek voor jongeren en anderstaligen een leesbare versie van deze verordening?

Antwoord: De verordening is een juridisch document. Het college zorgt voor een toegankelijke toelichting voor inwoners. Daarbij wordt aandacht besteed aan begrijpelijkheid en bereik van verschillende doelgroepen, binnen de reguliere communicatie.

7. Hoe wordt aantoonbaar vastgelegd dat de jeugdige zelf is gehoord, vooral bij tegengestelde belangen met ouders?

Antwoord: In het onderzoeksverslag wordt vastgelegd op welke wijze de jeugdige is betrokken, en wat zijn of haar mening is, passend bij leeftijd en ontwikkeling. Bij tegengestelde belangen wordt dit expliciet meegewogen, binnen de bestaande kaders van de Jeugdwet en de zorgvuldigheidseisen van de Algemene wet Bestuursrecht.

8. Hoe vaak is het afgelopen jaar een aanvraag afgewezen op grond van 'eigen kracht' of 'sociaal netwerk', en hoe wordt getoetst dat dit niet tot te weinig of te late hulp leidt?

Antwoord: "Afwijzingen" worden geregistreerd en altijd gemotiveerd vastgelegd in het onderzoeksverslag en in de beschikking. Hoe vaak dit is gebeurd kan niet worden aangegeven, omdat deze niet als aparte categorie worden geregistreerd. Wanneer in een situatie wordt gekeken naar wat ouders of het netwerk zelf kunnen bijdragen, wordt dit zorgvuldig getoetst aan de criteria van passendheid, veiligheid, vrijwilligheid en toereikendheid. Indien er twijfel bestaat of de inzet van eigen kracht of netwerk voldoende is, of wanneer de situatie complex is, wordt altijd professionele hulp ingezet of opgeschaald. Op deze manier wordt geborgd dat beslissingen niet leiden tot te weinig of te late hulp. Deze werkwijze sluit aan bij de wettelijke opdracht om maatwerk te leveren en zorgvuldig af te wegen welke ondersteuning passend is.

9. Hoeveel jeugdigen dienden zelfstandig een aanvraag in of maakten gebruik van cliëntondersteuning of een vertrouwenspersoon, en acht het college dit toereikend?

Antwoord: Jeugdigen en ouders worden actief gewezen op hun rechten, waaronder de mogelijkheid om zelfstandig een aanvraag te doen, gebruik te maken van cliëntondersteuning en een beroep te doen op de vertrouwenspersoon. Deze rechten zijn wettelijk geborgd in de Jeugdwet en worden standaard benoemd in gesprekken, informatievoorziening en correspondentie.

De totale aantallen jeugdigen in 2025, die ondersteuning hebben ontvangen, worden in het tweede kwartaal aan de raad gepresenteerd. In september heeft de raad al een tussentijdse rapportage ontvangen.

10. Hoeveel pgb-aanvragen zijn afgewezen wegens onvoldoende pgb-vaardigheid?

Antwoord: Pgb-aanvragen worden getoetst aan de wettelijke criteria uit de Jeugdwet, waaronder de vereiste pgb-vaardigheid van de jeugdige of diens ouders. Tijdens het onderzoek wordt samen met de cliënt bekeken of zij in staat zijn het pgb op een verantwoorde manier te beheren, of dat ondersteuning daarbij nodig is. In de praktijk leidt een gebrek aan pgb-vaardigheid niet tot formele afwijzingen. Wanneer tijdens het gesprek blijkt dat een pgb niet passend is, wordt in gezamenlijk overleg met jeugdige of diens ouders gezocht naar een andere, passende vorm van ondersteuning in natura. Om die reden heeft het college geen pgb-aanvragen afgewezen op grond van onvoldoende pgb-vaardigheid.

11. Is het college bereid jaarlijks te rapporteren over de mate waarin jeugdigen aantoonbaar zijn gehoord en passende hulp ontvangen?

Antwoord: Het college rapporteert jaarlijks via het verplichte Cliëntervaringsonderzoek Jeugd (CEO). Dit onderzoek geeft inzicht in de mate waarin jeugdigen en ouders ervaren dat zij worden gehoord en dat de hulp passend is. De volgende rapportage is voorzien in het tweede kwartaal van 2026.

12. De concept verordening heeft ter inzage gelegen. Voor zover wij weten zijn er zienswijzen ingediend. Er ontbreekt bij de stukken echter een nota van zienswijzen. Kan het college alsnog aangeven wat er met de zienswijzen is gedaan? Wel niet overgenomen, en indien niet overgenomen de redenen waarom?

Antwoord: De ingediende zienswijzen zijn beoordeeld en betrokken bij de voorbereiding van het besluit. De verwerking daarvan heeft plaatsgevonden binnen de reguliere besluitvorming en de bijbehorende stukken. De indiener is inmiddels afzonderlijk geïnformeerd over de wijze waarop de zienswijze is meegewogen.

13. Er is door een inwoner de volgende zienswijze ingediend op deze verordening in december 2025. Van deze punten is niets opgenomen in de verordening (niets toegevoegd over dyscalculie, niets aangescherpt rond signalering en niets genuanceerd in de netwerkbepaling). Er is nooit een onderbouwing gekomen waarom deze punten (zie hieronder de punten a, b en c) niet opgenomen zijn in de verordening Graag zouden wij die onderbouwing alsnog ontvangen.

a) Dyslexie versus dyscalculie: De verordening maakt een ongerechtvaardigd onderscheid tussen dyslexie en dyscalculie, terwijl beide specifieke leerstoornissen zijn met vergelijkbare beperkingen en vergelijkbare impact. De keuze om dyslexiezorg wél op te nemen en dyscalculiezorg niet, is beleidsmatig inconsistent. Ik weet dat de gemeente volgens de richtlijnen handelt door dyslexie mee te nemen en dat dyscalculie niet hoeft opgenomen te worden, maar beiden hebben impact op het dagelijks functioneren, zijn belemmerend in ontwikkelingskansen en hebben dezelfde DSM-5 classificatie. En alleen daarom verdienen beiden hulp.

Antwoord: De verordening sluit aan bij de landelijke taakverdeling binnen de Jeugdwet en het onderwijsdomein. Ernstige dyslexiezorg valt op grond van landelijke regelgeving onder de gemeentelijke verantwoordelijkheid. Dyscalculie valt primair onder de verantwoordelijkheid van het onderwijs en de Wet Passend Onderwijs. De gemeente is gehouden aan deze wettelijke taakverdeling te volgen. Dit laat onverlet dat bij bredere ontwikkelingsproblematiek, indien passend en noodzakelijk, ondersteuning via de Jeugdwet mogelijk blijft.

b) Inzet van netwerk bij hulpverlening

De tekst in de verordening gaat er ten onrechte vanuit dat het bestaan van een netwerk hetzelfde is als voldoende, passende en duurzame hulp. Daaruit wordt direct de conclusie getrokken dat indien er een netwerk is dat er dan geen aanbod jeugdhulp nodig is. Dit is inhoudelijk en logisch onhoudbaar.

Antwoord: De verordening volgt de wettelijke opdracht om eerst te beoordelen wat een jeugdige of ouders zelf of met hun netwerk kunnen organiseren. Dat betekent niet dat de aanwezigheid van een netwerk automatisch professionele hulp vervangt. Er wordt steeds beoordeeld of ondersteuning door het netwerk passend, toereikend en duurzaam is. Indien dat niet het geval is, blijft inzet van professionele jeugdhulp mogelijk.

c) (vroegtijdige) signalering: Er is geen uitgewerkt onderdeel over signalering en mijns inziens is dit een duidelijk gemis. Hierbij doel ik op het volgende: geen taakverdeling, geen definities, geen termijnen, geen afspraken over vroeg signalering.

Antwoord: Een verordening bevat juridische kaders en geen uitvoeringsprotocollen. Signalering en taakverdeling zijn deels wettelijk geregeld en worden in de praktijk uitgewerkt in samenwerkingsafspraken met partners zoals onderwijs, GGD en huisartsen. De verordening beschrijft daarom de juridische grondslagen en niet de operationele uitwerking.